

La pau de Bauzà

El president vol imposar la pau dels cementiris al si del PP desfent-se dels més crítics. Ara li ha tocat el torn al batlle de Palma.

José Ramón Bauzà no vol crítiques. Ni tan sols desmarcatges. Els càrrecs públics li han de fer costat o, com a mínim, callar. Tots ho saben. I procuren actuar en conseqüència. El darrer intent, tímid, de provocar una simple mostra de disgust intern ha costat car a més d'un. "Ja n'hi ha que saben que no repetiran" a la llista electoral per la qual assoliren el càrrec que ara tenen, assegura una font interna. Bauzà s'ha enfadat. I ho ha fet saber com en ell és habitual. Sense manies, fredament, tallant els caps que siguin necessaris. En aquesta ocasió, però, no s'ha tractat d'execucions públiques, com sí que va fer en el passat amb Antoni Pastor i Jaume Font, entre d'altres. Ara Bauzà s'estima més la privacitat. La proximitat de les eleccions europees i, sobretot, les autonòmiques de l'any que ve l'obliguen a ser prudent. Però no vol dir que sigui menys contundent que abans. Tot el contrari: no ha tingut cap escrúpols a l'hora de condemnar Mateu

Isern, el batlle de Palma, un dels càrrecs públics del PP més ben valorats per la ciutadania.

Bauzà contra Isern. Ara fa cosa d'un mes i mig, Bauzà cridà Isern perquè anés al despatx presidencial. L'alcalde hi anà pensant a tenir una reunió normal, de les habituals. La sorpresa va ser absoluta. Es trobà amb una bateria de greuges que el president li enflocà agrament a la cara i que es podien resumir en un únic retret: "Intentes desmarcar-te de mi i la teva obligació és fer-me costat", li va envergar, segons ha transcendit. La discussió va pujar de to immediatament amb molts de crits i renou. La conclusió política de la brega té molta importància: Isern, que té una alta valoració dels ciutadans, segons les enquestes, no repetirà de candidat a batlle de Palma el 2015, tret que les aigües es calmin, cosa que no pareix gens probable, per no dir impossible. L'afer ha arribat a Madrid i la cúpula

conservadora de moment fa costat a Bauzà. Tant tensa és la situació que la setmana passada corria el rumor per la capital que el batlle podria no acabar el seu mandat i anar-se'n a ca seva abans d'hora.

L'animadversió entre el president i Isern ve de lluny. Fa devers un any i mig aquest setmanari ja va informar, quan ningú encara no hi feia cap referència, que les relacions entre ambdós polítics del PP no eren bones. Aleshores una font del PP havia confessat que el president "està gelós" del batlle.

La història es remuntava a quan Isern va ser candidat a Palma el 2007. Aleshores no era conegut dins el PP, per tant no hi tenia suports, era simplement un militant de base. Bauzà el va designar personalment i cal suposar que per això esperava que li retés fidelitat. Els primers mesos en el càrrec varen ser, com sempre passa, d'allò que se'n diu de vi i roses, una mena de gatera de felicitat per la victòria i les enhorabones generalitzades. Les relacions amb el president, perfectes. Però tot s'acaba. A les festes de Sant Sebastià –patró de Palma, el 20 de gener– de 2008 Isern féu el discurs que dona inici a la setmana de bauxa a la capital usant català i castellà, tal com havia imposat Bauzà que fessin tots els més importants càrrecs públics conservadors. Molta gent present a l'acte el va xiular, cosa que el va fer rectificar. Va reconèixer en públic que "m'he equivocat" perquè "a una festa així" havia d'usar "la nostra llengua" en exclusiva.

Bauzà imposa l'article salat a IB3

Per indicació del vice-president del Govern, Antonio Gómez, el qual actua sempre seguint les ordres del president, José Ramón Bauzà, IB3 començarà a emetre el mes de maig els informatius fent servir l'article salat, a més de les paraules en modalitats dialectals illenques que puguin substituir les de l'estàndard. El comitè d'empresa ja s'ha mostrat en contra del canvi, però al Govern li és igual. S'eliminarà el registre formal del català i s'optarà obligatòriament per les tesis de la recentment creada Fundació Jaume III, la qual, tal com en el seu dia ja explicà aquest setmanari, advoca per convertir "el mallorquí en llengua de prestigi" a les Illes, volent dir amb això que l'ús de l'article salat ha de ser la norma i que no s'ha de restringir el seu

ús només al registre informal. Amb la imposició a IB3 de les tesis gonellistes, aquest moviment assoleix el seu més gran èxit fins el moment. Amb el nom de gonellisme es coneix a Mallorca el secessionisme lingüístic. Ara bé, cal dir que tant el Govern com la dita fundació asseguren que no estan contra la unitat lingüística del català sinó en contra de la "uniformització" i "estandardització imposada pel catalanisme". Tot i així, és evident que l'anticatalanisme castellanista del Círculo Balear i la pretesa defensa del "mallorquí" enfront de la "uniformització" no són més que tàctiques diferents d'una mateixa estratègia: debilitar tant com que es pugui el procés de normalització del català a les Illes.

Allò va caure com una puntada de peu al fetge a Presidència del Govern. Va ser la primera topada greu. A partir d'aleshores les relacions s'anaren refredant més i més.

Així que avançava la legislatura, Bauzà anava imposant les seves mesures impopulars en matèria lingüística i forçava les retallades a les partides pressupostàries de serveis bàsics, sense voler dialogar amb ningú, cosa que li atorgava una imatge molt dura, àrida i una valoració popular a la baixa. El batlle, mentrestant, es mostrava amb tothom molt més dialogant i exercia com a màxima autoritat de la capital i no com a mer delegat del president. Ràpidament les enquestes començaren a detectar la percepció popular força contrastada cap als dos polítics. Mentre que la valoració del cap del Govern no feia més que caure i caure, la del batlle de Palma es mantenia bastant alta. A mitjan any passat la gelosia que sentia Bauzà cap a Isern esdevingué directa animadversió. “Hi hagué episodis un poc ridículs, com que gent de l'entorn de Presidència fes veure a certes persones que parlar massa bé d'Isern en públic podria ser contraproductiu; era qüestió de temps que el xoc es produís”, assegura la font consultada.

En algun moment d'aquell temps, estiu de 2013, Bauzà pactà amb el factòtum de la poderosa agrupació de Palma del PP, José María Rodríguez. Havien estat enemistats durant la primera part de legislatura però s'agermanaven en la tírria que sentien tots dos cap a Isern, no debades Rodríguez va voler ser el candidat a batlle de 2007 i Bauzà li ho impedí a favor de l'altre. En aquell moment, però, les coses havien canviat força. El president se sentia cada cop més contestat internament per part de certs batlles de pobles petits i mitjancers i necessitava un aliat intern important. Rodríguez era perfecte. No debades raó controla la més gran agrupació del partit. I el de Palma també tenia interès a pactar perquè així tornava a situar-se, després de dos anys d'ostracisme –des que no aconseguí ser candidat a Palma el 2007–, en el nucli de poder del PP i, sobretot, amb possibilitats de gran projecció de futur, per alguna raó és el pont possible amb el partit regionalista PI –Proposta per les Illes– cas que els conservadors no tinguin majoria absoluta l'any que ve.

CAIB

El president del PP illenc castiga amb duresa qualsevol desmarcament dels càrrecs públics amb relació a la seva gestió al Govern, per insignificant que sigui.

EFE

El batlle de Palma, Mateu Isern, és la darrera víctima de Bauzà: el president del PP li vol impedir repetir de candidat el 2015.

Sentint-se segur, Bauzà forçà la topada definitiva amb Isern, en aquella reunió a Presidència. Amb posterioritat, alguns batlles del PP de pobles petits intentaren, amb l'ajut de Gabriel Cañellas, escenificar el seu suport al batlle de Palma i, així, censurar indirectament Bauzà. Els va sortir tord. Al final només Cañellas es va atrevir a dir unes paraules relativament crítiques amb el president. La resta callà. “Ningú es mourà excepte els que ja saben que no repetiran” en els càrrecs, és el resum de la font.

Però el malestar no es pot amagar, encara que sigui sord. Cas que les eleccions europees suposessin una severa derrota del PP a Balears, potser hi hauria reacció interna contra el president; però, si no, Bauzà aconseguirà imposar, com a mínim fins als comicis de l'any que ve, la seva pau dels cementiris.

Miquel Payeras